

NOVI TERMINI PREDAVANJ, SEMINARJEV IN DELAVNIC:

25. 2. 2005 – Trebnje – Predavanje BREZMEJNA MOČ MISLI IN STRAHOV

15. 3. 2005 – Celje – Tečaj javnega nastopanja PSIHORETORIKA

19. 3. 2005 – Ljubljana – Seminar – delavnica ČUDEŽNA MOČ PRAVE LJUBEZNI

2. 4. 2005 – Naklo pri Kranju – Seminar – delavnica ČUDEŽNA MOČ PRAVE LJUBEZNI

POZOR! Ta e-mesečnik je nevaren! Lahko vam spremeni življenje, zato dobro premislite, preden boste nadaljevali z branjem!

UVODNA MISEL E-MESEČNIKA

Avtor članka: **Roy Goreya**

RAZKRIVAMO VAM SKRIVNOSTI

Spletna stran www.osebna-rast.com je od svojega nastanka spomladi leta 2001 doživela že veliko sprememb in izboljšav. Doslej je na njej izšlo že 36 e-mesečnikov s področja osebne in duhovne rasti. Odločili smo se narediti še korak naprej in obiskovalcem ponuditi še področje neodkritega, neraziskanega, prikritega in zamolčanega.

S tem namenom smo **v sodelovanju z REVIJO MISTERIJI** odprli spletno stran www.skrivnosti-sveta.com, ki je ugledala luč sveta ravno danes, **21. februarja 2005**. Na tej spletni strani si boste lahko prebrali mnogo zanimivih in uporabnih člankov z naslednjih področij:

- **STARODAVNE SKRIVNOSTI**
- **SKRIVNOSTI NAŠEGA ČASA**
- **SKRIVNOSTI VESOLJA**
- **SKRIVNOSTI »NEVIDNEGA«**
- **SKRIVNOSTI TELESA IN UMA.**

Z vašimi prispevki, članki, zgodbami, doživljanjem nenavadnega, nemogočega, neraziskanega, nepredstavljenega ste vabljeni tudi vsi bralci in bralke e-mesečnika KORAKI DO USPEHA in obiskovalci spletne strani www.osebna-rast.com.

Svoje mnenje lahko podate tudi na **Forumu SKRIVNOSTI SVETA** ali pa se naročite na **Brezplačni e-mesečnik SKRIVNOSTI SVETA**, v katerem si boste lahko vsak mesec prebrali zanimive članke, obvestila o predavanjih s tematiko skrivnosti sveta ter srečanjih, ki jih bomo organizirali.

Kot vidite, se obeta na spletni strani www.skrivnosti-sveta.com veliko zanimivega branja, poučnih člankov in uporabnih informacij. **Skratka, tančica skrivnosti se odstira ...**

NAJ VAS SPREMLJA LJUBEZEN!

BOGASTVO ŽIVLJENJA, BOGASTVO SRCA

Trenutki, ki življenju dajejo smisel.

Avtorica članka: **Nina Kolar**

SPOROČILNOST NAŠIH BESED IN NJIHOVA MOČ

V čudoviti knjigi Hermana Hesseja *Siddharta* sem zasledila močne misli o sporočilnosti naših besed in njihovi moči. Z vami bom tokrat delila **svoje doživljanje besed**, za katere še vedno menim, da so v kulturi in družbi, kot jo živimo in dojemamo sedaj, steber medsebojne

komunikacije in gradnik za ozaveščenost družbe na višjih nivojih.

Še posebej močno se to odraža v informacijski družbi, kjer je glavni in najmočnejši člen v verigi sporočilnosti prav **informacija**. Kako jo posredovati prejemniku, da ne bo prišlo do motenj v razumevanju predane vsebine? Besede, zapisane ali izgovorjene, so tiste, ki s svojo simbolno formo prenašajo sporočila od enega k drugemu človeku.

Sporočila pa dostikrat ne razumemo tako, kot je bilo prvotno namenjeno, da bi ga. Zato se mi je porodilo vprašanje, ali so potemtakem besede tiste, ki deformirajo osnovno izražene zamisli? V prej omenjeni knjigi Siddharta se glavni junak med drugim **sprašuje o resničnosti vsega, kar izražamo z besedami**.

Že samo poimenovanje določenih stvari v ljudeh vzbuja različne miselne in druge predstave, kar jih ločuje od enosti, h kateri težita pomen in namen besed. Tako vsako izrekanje videnega ali občutenega hote ali nehote pričara tudi njegov nasprotni pol.

Res je: v tistem trenutku, ko izrečemo besede, izstopimo iz kroga prave Resnice, ki je proizvedla misli, ki so se ubesedile. Lahko tudi že udejanile. Če rečem "poletje", bom enim pred očmi narisala jadnico na vodi, drugim žogo v mivki, tretjim pa mir in topel vetrič na obrazu. Vendar poletje v svojem izvoru ni nič od naštetega in hkrati vse to.

Čudovito je, ko lahko mirno obsediš ob ljubljeni osebi, ko nastopi trenutek tišine, ki se raztegne tudi na deset minut ali več, ne da bi kdorkoli spregovoril. Tišina, ki jo krmilijo le pogledi in dotiki, vonj cipres na sosedovem vrtu in ptičji let nad strehami hiš. Tisti trenutek je popoln, če pa ga zmoti prš besed, nas lahko ponese daleč stran od teh čudovitih trenutkov, ki se bohotijo v srcu dveh ljudi.

Ravno zato, ker so miselne predstave ob izrekanju besed tako različne, lahko kljub povečevanju misli iz Siddharte sama dodam, da **so morda ravno zato besede še kako zelo potrebne v današnji družbi, ko je večina ljudi ločenih od svoje in naše enosti**. Vaše doživljanje sveta je namreč takšno, moje drugačno, če pa me povabite v svet vašega dožemanja in jaz vas v svojega, bomo lahko sestavili sliko enega sveta ali sliko popolnosti. Kako narediti ta korak, boste vprašali.

Ta korak naj se prične s sprejemanjem in izločanjem vsega tistega iz naših miselnih predstav, kar ima okus po vnaprejšnjih sodbah. **Splet nepričakovanja in odprtosti, spoštovanja in sprejemanja je pravi vodnik za razraščanje tisočerih besed v eno samo, ki je ljubezen.**

Nina Kolar, absolventka ekonomije, pesnica in mlada ustvarjalka
Spletna stran: www.mozaik-kreativnosti.com
E-pošta: nina.kolar@mozaik-kreativnosti.com

USTVARJALNA MOČ MISLI
Kako odkrijemo zakladnico v sebi?
Avtor članka: Roy Goreya

VSAK PIŠE SVOJO ZGODBO ŽIVLJENJA

Slikar vzame popolnoma prazno belo platno in nanj nariše svojo ustvarjalno umetnijo (sliko, akvarel ...). Pesnik in pisatelj zameta bel list papirja in nanj napišeta svojo pesem ali roman. Filmski režiser ima naprej zgolj prazen kolot filma, ki ga potem posname z vrsto čudovitih podob in vsi smo navdušeni nad njegovo izraznostjo.

Skladatelj tudi začne ustvarjati iz nič, saj ima pred seboj le prazen notni papir, na katerega bo zabeležil niz kombinacij različnih not. Postavljalec spletne strani ima ravno tako prazen računalniški zaslon, na katerega po svojem navdihu ustvari spletno stran.

Kot vidimo, **smo vsi ljudje na nek način ustvarjalci** in ustvarjamo svojo resničnost, svoje življenje, svoje sanje, svoje upe, vizijo in cilje. Življenje je eno samo ustvarjanje nečesa novega, še neodkritega, neznanega in boljšega. Vsak umetnik teži k temu, da bi bilo njegovo naslednje ustvarjalno delo (slika, pesem, film, roman, fotografija ...) boljše, še lepše, še bolj izrazito, še bolj ustvarjalno, kratka – popolno.

Tako nekako se potem ljudje, ki smo tudi ustvarjalci svojih življenj, pehamo za boljšim življenjem, višjim standardom, za boljšim partnerjem, za več denarja in več ljubezni, za več pozornosti, za več ... Več, več, več in več. Geslo v športu tudi stremlji k temu: Hitreje, višje, močnejše!

Neprenehoma nam družba govori, kaj vse je potrebno izboljšati, spremeniti. Da moramo nositi to in to obleko, da bomo »in«, ter uporabljati ličilo znamke X in parum znamke Y, da bomo sprejeti, ljubljani in srečni. S tem prepustimo ustvarjanje svoje zgodbe življenja drugim ljudem, da imajo moč nad nami, da nas prevladajo in da z nami manipulirajo.

Ustavimo se za trenutek. Zaprimo oči in prisluhnimo sebi, svojim občutkom, besedam, slikam ..., ki se nam porajajo v mislih. **Kaj vidimo? Kaj občutimo? Kaj slišimo?** Pozorno prisluhnimo vsem sporočilom, ki jih bomo v takšni tišini dobili, kajti v njih se skriva resnica o nas samih. **Ko smo se rodili, je bilo naše življenje zgolj prazen list papirja, potem pa so naši najbližji začeli pisati po njem. Pridružili so se jim učitelji in prijatelji ter na koncu še družba.** Vsi so pisali po naši zgodbi življenja, a obenem smo pozabili, kdo smo mi sami.

Iztrgajmo drugim ljudem svoj list papirja, na katerem je popisano naše življenje. Spremenimo tisto, kar nam na tem listu ni všeč, preslikajmo, strgajmo, izrežimo stavke, ki nam ne vzbujajo veselja, ljubezni, sreče. Napišimo, narišimo, uglasbimo, poustvarimo svojo novo zgodbo življenja, v kateri **bomo sami svoj ustvarjalec.**

Prazen list papirja, ki smo ga »dobili« ob rojstvu in ki se imenuje naše življenje, je zgolj naš. Čas za spremembe v mislih, dejanjih in besedah je zdaj! **Prazen list papirja, ki smo ga dobili ob rojstvu, je bil popoln, tako kot smo že mi sami popolni od svojega rojstva dalje. Zavedajmo se svoje popolnosti, zavedajmo se svojega življenja in darov, ki smo jih prinesli na ta svet.** In kot smo rekli že na začetku – vsak piše svojo zgodbo življenja!

Roy Goreya, motivacijski trener, predavatelj in avtor knjižnih uspešnic
Spletna stran: www.osebna-rast.com
E-pošta: roy.goreya@osebna-rast.com

KOTIČEK ZA SAMORAZVOJ
Korak v neznano, pot pogumnih.
Avtor članka: Robert Lisac

DELUJ, PA NE TEKMUJ!

Celotna zahodna civilizacija temelji na tekmi. Že ko se človek rodi, se matere bahajo, kako velik je bil njihov otrok ob rojstvu. Ali je res tako pomembno, ali je otrok takrat meril 42 centimetrov ali 53? Tekmovalni duh se vleče torej že od prvega diha pa tja do groba, kjer mrtvi uspešno tekmujejo v disciplini, kdo ima na grobu večje in lepše vence in pri kom je bilo več tistih, ki so se prišli od njega posloviti.

Celo življenje je ena sama tekma. Že mali mulci tekmujejo, kdo ima daljšega, ko odrastejo, pa se gredo, kdo bo prej pristal na Luni ali kdo bo sezidal višjo stolpnico, kdo bo osvojil več naftnih polj in napadel več držav ...

Tudi sam sem se v preteklosti ujel v to past tekmovalnosti. Na področju tekmovalnega športa sem si polomil celo goro kosti. Takrat sem se spraševal, ali sem si jih polomil premalo, da bi

mi končno uspelo stopiti na zmagovalne stopničke. Ko sem nekega dne prebral naslednji stavek (Tao Te King), se mi je v glavi končno nekaj premaknilo.

Modri deluje, pa ne tekmuje.

Začel sem se spraševati, zakaj modri ne tekmuje. Morda zaradi tega, ker lahko pri tekmi zmaga vedno samo zmagovalec, torej eden od nešteti? Morda zato, ker sploh ni smiselno tekmovati? Če pri množičnih maratonih, kjer tudi po 40000 ljudi preteče 42 kilometrov, šteje samo zmagovalec, ali je ostalih 39999 samo »okraskov«, s pomočjo katerih zmagovalec pride le še bolj do izraza?

S tem primerom bi rad prikazal **vsakodnevni absurd**, ki ga nekateri pojmujejo kot svoje življenje. Po mojem človek ni bil ustvarjen zato, da bi tekmoval, ampak da bi deloval. Pri tem svojem delovanju naj bi **izviral iz sebe, iz svojih potreb in iz svojih potencialov**. Kdor deluje na ta način in uresničuje samega sebe, mu pač ni do tekmovanj.

Mnogi svoj čas porabijo za to, da se pehajo za **diplomami, priznanji, komplimenti, normami**, da bi dobili potrditev svoje biti, vendar te ne dobijo, sicer bi bili že po prvem najmanjšem uspehu potrjeni in zadovoljni, vendar niso. Zakaj? Ker tekma potrjuje samo **»periferijo«, fasado, obrobje** človeka in ne njegovega **jedra, njegovega bistva**.

To zadovoljstvo zato drži le kratek čas, dokler človek nekako ne zasluti, da potrebuje še več priznanj, še več medalj, še več tekmovanj, še več poslovnih uspehov, ker meni, da mu bo morda enkrat le uspelo. Samo kdaj? V tem življenju ali v kakšnem od naslednjih, ko se bo inkarniral z boljšimi živci, z inteligenčnim količnikom 180, bolj ostrimi komolci in še večjim egom?

Modri deluje in pri tem **izvira iz sebe**. Ne potrebuje drugih, da bi se lahko primerjal in ugotovil svojo uspešnost, vseeno, ali gre za uspeh v šoli, uspeh pri delu, uspeh v medsebojnih odnosih. Vsakdo, ki se ravna po svoji resnični naravi, deluje kot modro bitje, kot del **narave**.

Ko tekmovalcu vzameš tekmo, mu vzameš vse. Modremu človeku delovanja ne moreš vzeti, ker preprosto je, kar je. Tekmovalec lahko izraža samega sebe samo skozi tekmovanja, modrec pa tako, da je to, kar je. Za sabo imamo precej stoletij, ko smo samo tekmovali.

Rezultate tekmovanj lahko spremljamo vsak dan po televiziji, ko gledamo »prenos tekem«, kjer igra Amerika proti Iraku, ali bogati sever proti revnemu jugu, slovenska vlada proti študentom in še bi lahko našteval. Ni bilo dovolj tekmovanj? Ni bilo v preteklosti dovolj poražencev? Kaj ko bi ubrali **novi pot**, ki bi morda rodila boljše in lepše posledice?

Kaj konkretno lahko storimo, da to novo miselnost delovanja brez tekmovanja vnesemo v naše vsakdanje življenje?

Eden prvih korakov je gotovo ta, **da nehamo sebe primerjati z drugimi**, saj s tem ustvarjamo nenehni notranji konflikt. Ali je smiselno primerjati slona s komarjem? Morda je slon res močnejši, večji in težji, zato pa je komar bistveno bolj uren in se lahko hitreje skriva v senco kakšnega lista na grmu, če mu sonce le preveč pripeka.

Kdo je zdaj boljši? Kdo je v tej dvojici zmagovalec? Po mojem ga ni, ker je vsaka žival enkratna na svojem področju. Tako kot živali smo tudi mi del narave in zato veljajo podobne zakonitosti tudi za nas ljudi. Nesmiselno je Franca primerjati z Marijo, Nežo z Mihom, Uroša s Katjo, ker je vsakdo od naštetih edinstven.

Drugi korak bi lahko bil ta, da nehamo druge primerjati z drugimi. Nehajmo primerjati svojo hčerko s sosedovo, svojega sina s sodelavčevim. Ali ni že dovolj nesrečnih otrok, ker jih starši nenehno primerjajo s sosedovim Sebastjanom, ki je bistveno bolj »nadarjen«, igra flavto, hodi v slikarski krožek in zmaguje na državnih prvenstvih v šahu in matematiki. Kaj je narobe, če naš otrok raje hodi na gimnastiko in nogomet, si raje želi biti mehanik in uživa v ročnih delih?

Osredotočimo se na to, kar ta človek dobro zna, v čemer resnično uživa, in začnimo te lastnosti prepoznavati in ceniti. Pomagajmo človeku pri iskanju njegovih prednosti in še neodkritih potencialov. To je popolnoma drugačen pristop, kot smo ga imeli morda v preteklosti, ko smo ugotavljali, česa vse naš mož, naša žena, naša hčerka, naš sin, naši sorodniki, naši prijatelji ne premorejo.

Očitno je lažje s prstom pokazati na madež na preprogi, kot pa opaziti sicer brezhibno pospravljeno stanovanje. Takšen pogled na stvari se rojeva iz tekmovalnosti. Tako kot gledamo na preprogo in na tisti posamezni madež, ki izniči vse opravljeno delo, tako pogosto gledamo tudi na človeka (očeta, mater, hčerko, sina, sebe ...), v katerem vidimo samo nesrečno kombinacijo primanjkljajev in napak.

Samo predstavljajte si, koliko lažje bi živeli brez primerjanja Vi in vsi v vaši okolici. Se Vam ne zdi, da bi na ta način doživljali manj pritiskov zaradi pričakovanj, ki so jih doslej imeli vsi bližnji z Vami na čelu? Se vam ne zdi, da bi na ta račun živeli Vi in vaši bližnji bolj sproščeno? **Šele ko dopustimo drugim, da preprosto so, kar so, lahko isto zahtevamo od njih tudi v odnosu do nas samih.**

Sam opažam, da v domovih, kjer vlada tekmovalno vzdušje, vladajo **tesnobno ozračje, stres, negotovost, konfliktni odnosi, nervoza, hitrost in prisiljeni dosežki**. V takšnem domu je človek le še stroj brez duše in srca.

V domovih, kjer lahko vsak deluje na sebi lastni način in sledi svoji pravi naravi, vlada bistveno več **smeha, sproščenosti, prijateljstva, naklonjenosti, plesa in ljubezni**. V katerem domu bi raje živeli?

P. S.: Če želite izvedeti o podobnih (taoističnih) tematikah še kaj več, Vas vabim, da si preberete mojo knjigo **KORAK V NEZNANO – POT POGUMNIH**.

Robert Lisac, avtor knjige »Korak v neznanu – pot pogumnih«
E-pošta: samorazvoj@hotmail.com

KLJUČ DO SREČE SKOZI OČI UČITELJICE **Razmišljanja o vrednotah življenja.** **Avtorica članka: Ljuba Žerovc**

MEJA MED RESNICO IN LAŽJO JE POGOSTO ZAMEGLJENA

Resnica in laž sta kakor dvojčici – prva je kruta, a druga dobra ni.

Ko sem bila še otrok, so mi starši in učitelji nenehno vcepljali nauk, da je lagati grdo. Pri tem pa sem pogosto spoznavala, da lažejo tudi oni. Veliko so obljubljali, pa malo izpolnili. Ali niso neizpolnjene obljube tudi neke vrste laž?

Dvoličnost odraslih pušča v otroških dušah hude posledice. Če hočeš nekoga vzgojiti v resnicoljubno osebo, moraš biti tudi sam resnicoljuben. Kar pa se ne dogaja! In tako otroci svoje otroštvo dobesedno previjugajo med vratnicami laži in resnice, kot bi vozili slalom. Veliko medsebojnih odnosov je stkanih na temelju laži.

Fant laže dekletu, da bi jo lažje osvojil. Dekle laže fantu, da bi se v njegovih očeh pokazala v lepši luči. Mož laže ženi, da bi ne izgubil njenih (posteljnih) uslug. Žena laže možu, da bi se izognila njegovi jezi. Šef laže podrejenim, da bi si zagotovil njihovo zvestobo in lojalnost, politik laže državljanom, da bi preprečil nemire in nezadovoljstvo ...

Skratka – vsi lažemo. "Danes pa čudovito izgledaš!" - "Takoj jutri te pokličem!" - "Kažeš najmanj deset let manj, kot jih imaš v resnici!" - "Ne, sploh ne izgledaš debela!" - "Kosilo je bilo nadvse okusno!" - "Ne, še nikoli te nisem prevaral!" - "Vedno sem pošten in odkrit do

tebe!" ... So vam te izjave znane? Kolikokrat na dan jih slišite? Kolikokrat jih tudi sami izjavljate?

V svojem nekajdesetletnem življenju sem prišla do spoznanja, da je laži več vrst.

So laži, ki jih izrekamo zato, da bi se nečemu **izognili** ali da bi si nekaj **pridobili**. Lažemo o starosti, imetju, družinskih razmerah, zdravju, navadah, željah, zaposlitvi, izobrazbi ...

Druga vrsta laži je **zamolčanje**. K tej vrsti laži se zatečemo, kadar se bojimo, da bomo koga prizadeli ali pa sebe spravili v neprijeten položaj. Sem sodi tudi **polovična laž** – del resnice povemo, del nje pa zamolčimo. Te vrste laži so često pogubnejše kot "prave laži", ker izkrivljajo resnično stanje.

Tretja vrsta laži je **olepševalna laž** – kadar sicer govorimo resnico v smislu "Ja, res je, storila sem to in to, vendar ..." – nakar jo okrasimo s kupom izgovorov in opravičil. Četrta vrsta laži je **prelomljena obljuba**. Kako se počutimo ob neizpolnjeni obljubi? Prevarane, ogoljufane, prenešene žejne čez vodo?

Res je – resnica ni prijetna. Dostikrat je zelo boleča, včasih kruta in lahko povzroči hude travme, celo smrt. V takih primerih uporabljamo laž kot neke vrste balzam, ki omili neznosno resnico. Tej vrsti laži rečemo **laž iz sočutja**. Tudi sama se večkrat zalotim, da se zatekam k njej. V soseščini živi starejša ženska, ki le s težavo hodi s pomočjo palice. Kadar ji rečem: "Danes imam pa občutek, da hodite veliko lažje kot včeraj," me pogleda vzradoščeno in hvaležno.

Ne vem, morda se mi samo zdi ali pa v tistem hipu njen korak res postane lažji! Ali pa izjavim svoji od utrujenosti medli prijateljici: "Le kako ti vedno uspe zbrati toliko energije, da kar žariš od nje?!" In veste kaj – v tistem hipu zares zažari! Tako se laž iz sočutja pretvori v **laž, ki je postala resnica**, čeprav se izjava sprva zdi hinavska in neiskrena.

Takšen učinek imajo tudi vse vzpodbudne besede, pohvale, komplimenti, izrazi občudovanja in laskanja, četudi izrečeni z rahlo primesjo hinavščine. Kadar imajo pozitiven učinek, postanejo resnica – torej se nismo zlagali. To vrsto laži sem zato poimenovala **resnica z zamikom**.

Take vrste laži so tudi razna avtosugestivna gesla, s katerimi želimo doseči neko zaželeno stanje. Kadar si npr. govorimo, da se iz dneva v dan v vsakem pogledu počutimo vse bolje, se to slejkoprej tudi zgodi, čeprav je trenutno stanje čisto drugačno. Ko se prepojimo s pogosto ponavljanimi "lažmi", tako da postanejo neizbrisen del nas samih, z začudenjem ugotovimo, da so postale resnica.

Resnico govoriti je torej hvalevredno dejanje, a le, če je sogovornik zanjo zrel. V nasprotnem primeru jo je treba povedati na drugačen način, jo nekako narediti bolj "prebavljivo". To ne pomeni lagati, le prirediti jo je treba razvojni stopnji osebe, kateri je namenjena. Malemu otroku jo bomo povedali drugače kot zrelemu, odgovornemu človeku. Pri tem pa moramo paziti, da jo povemo ljubeznivo, spoštljivo in s sočutjem. Grobega in brezobzirnega izražanja resnice so sposobni le grobi in brezobzirni ljudje!

Naj vam ob koncu za ilustracijo povedanega nanizam še nekaj modrih misli o resnici in laži iz knjige **MODROSTI ZBRANE IZ VERZOV STKANE**:

***Besede resnice nikdar niso mične,
a mične besede le redko resnične.***

***Kdor išče resnico po svoji vesti,
ta mora jo tudi znati prenesti!***

***Ena stvar je – laž izgovoriti,
druga pa – življenje v njej prebiti.***

**Resnico govoriti res ni prav prikupno,
zanikati jo pa je le še bolj brezupno!**

Ljuba Žerovc, avtorica knjige »Modrosti zbrane iz verzov stkan«
Spletna stran: www.modrostizbrane.com
E-pošta: ljuba.zerovc@modrostizbrane.com

MODRE MISLI ZA VSAK DAN
Misli, ki vas bodo motivirale za vrhunske dosežke.

»Karkoli že je življenje, stehitati se ga vsekakor ne da.« Buckminster Fuller

»O Bog, dospeti na rob smrti, ne da bi sploh zaživel!« Thoreau

»Odpustite si za vsakršno bolečino, ki ste jo morda prizadejali drugim. Opravičite se, če je mogoče, nato pa stopite naprej.« Louise L. Hay

ANEKDOTE E-MESEČNIKA
Resnične zgodbe, ki vas bodo spravile v smeh.

IZDAJALCI DOMOVINE

Pri švedskem kralju in vojskovodji Gustavu Adolfu so se zglasili trije tujci in se mu ponudili za vohune. Za večjo vsoto denarja so bili pripravljene izdati važne podatke o svoji domovini. Gustav je ponudbo sprejel in jim nato izplačal dogovorjeno vsoto. Tedaj reče eden izmed ovaduhov:

»Veličanstvo, denar, ki ste nam ga dali, je ponarejen.«

»Za izdajalce domovine je dober tudi ponarejen denar,« odgovori kralj in jih nažene.

DVA PODPISA

Strastna zbirateljica avtogramov je prosila nemškega dramatika Gerhardta Hauptmanna kar za dva podpisa. Vprašal jo je, zakaj hoče imeti kar dva podpisa. Odgovorila mu je:

»Za dva vaša dobim enega Leharjevega.«

NAJTEŽAVNEJŠA SKLADBA

Avstrijski skladatelj Joseph Haydn se je v družbi hvalil, da zna odigrati tudi najtežavnejše skladbe, čeprav jih vidi prvič v življenju. Znanec ga je hotel osmešiti in mu je prinesel skladbo, za katero je trdil, da je ne bo znal odigrati. Sklenila sta stavo za deset zlatnikov.

Haydn je sedel h klavirju in začel igrati. Še smehljaj se je, ker se mu je zdela skladba zelo lahka. Nenadoma pa je obstal in zaklical:

»Saj tega ni mogoče igrati! Tega podčrtanega c ne morem udariti, ker ima sočasno desna roka akord na enem, leva pa na drugem koncu klaviature.«

»To pomeni, da ne znate igrati! Poglejte, kako bom jaz!« je dejal nasprotnik.

Začel je igrati, in ko je prišel do kritičnega mesta, je udaril podčrtani c – z nosom.

UČINKOVITA REKLAMA

Ameriška trgovina z galanterijskim blagom je hotela uvrstiti med svoje odjemalce tudi pisatelja Ernesta Hemingwaya. Vodstvo je bilo prepričano, da bo to tudi velika reklama za njihovo podjetje. Pisatelju so poslali pentljo in naslednje pismo:

»Naše pentlje so uspešne povsod. Upamo, da nam boste za poslano pentljo radi poslali dva dolarja.«

Nekaj dni pozneje so dobili trgovci Hemingwayev odgovor:

»Moje knjige so uspešne povsod. Upam, da mi boste za poslani izvod radi plačali dva dolarja in osemdeset centov. Torej mi dolgujete še osemdeset centov.«

[[SPLETNA KNJIGARNA](#)] [[OSEBNO SVETOVANJE](#)] [[FORUM KORAKI DO USPEHA](#)] [[BREZPLAČNE E-KNJIGE](#)]

Sporočilo sponzorja:
[Naročite se na Revijo MISTERIJI in si podarite svet mejnega dogajanja!](#)

Izdajatelj: WWW.OSEBNA-RAST.COM

© OSEBNA RAST 2005

E-pošta: roy.goreva@osebna-rast.com